

Verslag van de Dudok de Wit Feestweek 1993

Arie A. Manten
Oud Aa 37, 3621 LA Breukelen

Reeds in 1991 stelde de Commissie Jaarlijkse Herdenking L.C. Dudok de Wit vast, dat voor haar 1993 een belangrijk jaar zou worden, omdat Kees de Tippelaar dan 150 jaar geleden geboren was en 80 jaar geleden overleed.

Deze commissie van de Historische Kring Breukelen bestaat uit W.F.E. Baron van der Feltz (voorzitter), Arie A. Manten (vice-voorzitter), Ties Verkuil Sr (secretaris), A.A.P. Mulder (penningmeester), J. Boonacker, J.H. de Jager en Mw. K.J. Nieuwhoff-Verbeek.

Gedacht werd aan het opzetten van een feestdag in de stijl van de volksfeesten en wedstrijden die Kees bij zijn leven organiseerde. Al spoedig bleek echter dat zo'n dag niet zou kunnen plaats vinden op dezelfde zaterdag waarop de jaarlijkse Dudok de Wit Wandelmars wordt gehouden. Zo groeiden de plannen uit naar twee achtereenvolgende zaterdagen, verbonden door diverse andere activiteiten in de tussenliggende dagen: een Dudok de Wit Feestweek.

Omdat het realiseren van een dergelijk ambitieus programma de krachten van de herdenkingscommissie te boven zou gaan, werd een ruim beroep op de Breukelse samenleving gedaan. Op één uitzondering na zegden alle organisaties en personen die benaderd werden zonder aarzeling hun medewerking toe.

Zo ontstond een breed samengestelde voorbereidingsgroep, met vertegenwoordigers van gemeentebestuur, brassband, Guntersteinruiters, Historische Kring, Oranjevereniging, de poffertjesbakkersfamilie Van der Steen, politie, de beide winkeliersverenigingen en de wandelsportvereniging. Daaruit werd een kleine organisatiecommissie gevormd om de plannen nader uit te werken, fondsen te werven en de uitvoering te coördineren. Deze bestond uit Arie A. Manten (voorzitter), Ties Verkuil Sr (secretaris), Ton Mulder (penningmeester), Jan Bloem en Jan uit ten Bosch. Spoedig daarna voegde zich nog Jules Schweppe daarbij, als PR-man.

Financiële steun werd verkregen van het SBB-Fonds, de Stichting Socubel, de Rabobank Vecht- en Plassengebied, de ING Bank, de familie Van der Steen, de heer C. van Zadelhoff, schildersbedrijf C. Vervat en garage Knoop BV. Ook waren er verscheidene giften in natura. Drukkerij Van Dijk bood voor de publiciteit twee maal een volle pagina in de VAR aan en verschaft de posters. De verdere regionale media (Vechtstroom, Utrechts Nieuwsblad, Radio Utrecht en Maarssense Omroep Stichting) leverden eveneens gewaardeerde publicistische ondersteuning. Ook Het Parool schonk aandacht aan de Feestweek.

Als een voorschot op de Feestweek verscheen medio 1993 een nieuw boek over Kees, getiteld *Een veelzijdig en buitenissig heer / L.C. Dudok de Wit / Kees de Tippelaar / 1893-1913*, geschreven door Arie A. Manten en Ties Verkuil Sr en uitgegeven door de Stichting Historische Reeks Breukelen (dochter van de Historische Kring Breukelen).

De poffertjeskraam van de familie Van der Steen kwam voor de Feestweek eerder dan gebruikelijk naar Breukelen. Zij zorgden ook voor diverse prijzen, in de vorm van poffertjesbonnen. Gedurende de hele Feestweek werd op de Markt kermis gehouden.

De Feestweek begon op vrijdagavond 24 september officieel met de opening van de tentoonstelling over Kees Dudok de Wit, die de Historische Kring Breukelen had ingericht in en rond de vitrines in de Openbare Leeszaal en Bibliotheek en in de HKB-vitrinekast in 't Heycopcentrum. De voorzitter van de Commissie Jaarlijkse Herdenking L.C. Dudok de Wit, burgemeester W.F.E. Baron van der Feltz, hield in de Bibliotheek een door de genodigden

Afb. 1. Gedeelte van de tentoonstelling in de Openbare Leeszaal en Bibliotheek te Breukelen (foto Patricia Poelmann). Links boven ziet u onder meer het schilderij van Slangevecht, dat eens aan Kees toebehoorde. Op de plank daaronder het borstbeeld van Kees, in 1966 gemaakt door de Breukelse pottenbakster Adri Coljee. Rechts van de vitrinekast een groot portret van Bram Dudok de Wit, dat evenals het hiervoor genoemde schilderij in Kees' tijd in Slangevecht hing.

zeer gewaardeerde toespraak. Na het bezichtigen van het tentoongestelde, werden de gasten met koffie ontvangen in restaurant l'Escargot (het vroegere Het State Wapen, waarvan Kees ook zo vaak gebruik maakte).

Velen stelden belangeloos voorwerpen voor deze expositie beschikbaar. Voor de inrichting van de tentoonstelling komt vooral dank toe aan H. van Walderveen en J. Bokma.

Blikvanger was het koperen, met bosjes kreupelhout gestookte fornuis, waarop achtereenvolgende generaties Van der Steen tot ver in de 20ste eeuw hun poffertjes bakten (in hun vaktaal werd dat fornuis de "houtpan" genoemd). Het bijbehorende mededelingenbord uit omstreeks 1950 vermeldde dat de poffertjes toen 40 cent per portie kostten (vóór de Tweede Wereldoorlog was dat 20 cent voor een portie van toen nog 20 poffertjes - thans gaan er 15 in één portie). Ook was een poffertjesbus te zien, waarmee vroeger poffertjes op bestelling aan huis werden bezorgd (een "middenmaat"; er bestond ook een groter en een kleiner formaat poffertjesbus).

Een belangrijk expositiestuk (uit de collectie van mevrouw Regina Kluvers) was het oude bureaulesenaartje van Kees, waarop hij heel veel van zijn beroemd geworden prentbriefkaarten en brieven heeft geschreven. Uiteraard waren ook diverse stukken uit zijn correspondentie te zien, alsmede enkele door Kees ontvangen uitzonderlijke poststukken.

Naast veel foto's was er een schilderij van Slangevecht met het omringende Vechtlandschap (uitgeleend door de familie Dudok de Wit), dat ooit jarenlang in de woning van Kees heeft gehangen.

Historisch belangwekkend was een bergstok, door Kees gebruikt bij een wandeltocht door Zwitserland (thans in bezit van mevrouw W.J.R. Baardman, Maarssen). Uit de inscripties daarin is de route af te lezen, welke hij volgde: Genève - Saleve - Montanvert - Mer de Glace - Mauvais-Pas - Chapeau - Col de Balme - La Forclaz - Martigny - Loueche - Les

Bains - Gemmi - Kandersteg - Thun - Bern - Interlaken - Giesbach - Lauterbrunnen - Grindelwald - Baregg - Mer de Glace - Zäsenberg - Scheidegk - Meijringen - Brunig - Alpnach - Luzern - Brunnen - Fluelen - Zurich. Een samenhangend overzicht over deze voettocht was uit andere bronnen nog niet bekend. De stok vermeldt geen jaartal.

In de vitrinekast in 't Heycop waren, naast herinneringen aan Kees, ook veel stukken uit de rijke geschiedenis van de Wandelsportvereniging Dudok de Wit te zien.

Op de zaterdagen 25 september en 2 oktober alsmede op woensdagmiddag 29 september werden de festiviteiten door Kees de Tippelaar "persoonlijk" bijgewoond (in een meesterlijk vertolkte rol van onze bekende dorpsgenoot Jan van Leusden).

Bij een van zijn bezoeken aan de poffertjeskraam trof hij daar, op 2 oktober, verscheidene leden van de familie Dudok de Wit aan, die aangenaam werden verrast door de voor hen onverwachte confrontatie met hun roemruchte oud "famielielid".

De Landelijke Rijvereniging en Ponyclub Gunterstein had in samenwerking met de feestcommissie voor de ochtend van zaterdag 25 september prachtige ringrijwedstrijden voorbereid op de laan in het park van de riddershofstad Gunterstein. Kasteelbewoner Jhr. W.H.D. Quarles van Ufford had de feestcommissie desgevraagd alle medewerking toegezegd om de wedstrijden met paarden en aanspanningen op zijn terrein te laten plaatsvinden. Om te voorkomen dat de ondergrond te dras zou zijn voor dit doel werden vanwege de commissie op vrijdagmiddag 24 september enkele vrachten zand over de laan gespreid. Terecht, zo bleek, want in de loop van de wedstrijdochtend begon het hardnekkig te motregen.

De deelnemers te paard en op ponies maakten tevoren een rit vanaf de manege, via Broekland, Straatweg en dorpscentrum, naar het wedstrijdterrein. De aanspanningen trokken in optocht via Breukelen-Noord en het dorpscentrum naar het park van Gunterstein.

Per rit moest iedere ringsteker proberen vier ringen te bemachtigen. Het bleek een zware opgave, die slechts in 8% van de beurten met succes werd volbracht. Bij de ruiters lukte het alleen Spenser van Roosen (zelfs tweemaal!), die daardoor onbedreigd de eerste prijs won. De tweede prijs ging naar Larissa Noorlander, de derde en vierde plaats werden gedeeld door Joost Blom en Maartje Klop, vijfde werd Ingrid Schalijs. Het minste aantal ringen werd gestoken door Oscar Samwel en Danielle Buter, die te zamen een ongezadeld boerenpaard bereden en hun optredens van veel capriolen vergezeld lieten gaan; dat leverde hen wel de originaliteitsprijs op.

Bij de 21 deelnemende aanspanningen, waaronder acht tweespannen, werden de meeste ringen binnen gehaald door de Breukelse familie Bijsterbos, op een gedeelde tweede en derde plaats gevolgd door de combinatie van Harry Smit uit Breukelen, met een in 1908 gebouwde koets Spider, en de familie Zeldenrijk uit Ouderkerk aan de Amstel, met een in Kamerik gebouwde Utrechtse kaasbrik, waarmee vroeger nog naar de Breukelse kaasmarkt werd gereden. De vierde prijs ging naar de combinatie van Henk van Schaick uit Baambrugge, de vijfde naar de familie Coster uit Abcoude.

De alom bekende Chris van Elk - evenals Kees de Tippelaar altijd te vinden voor een goede grap - verscheen op het landgoed Gunterstein per transportfiets met voorop een grote koffer, waarop de mededeling "fiets van Chris, koffer van Kees". Op een gegeven moment begaf hij zich tussen de aanspanningen op het ringrijparcours. Daar werd hij evenwel aangehouden door dienstdoend agent Ruud Fraters, gekleed in een veldwachtersuniform uit omstreeks 1900, compleet met lederen helm, sabel en knevelketting. De veldwachter leidde de overtreder zonder omhaal voor aan de burgemeester. Die wilde Chris in het cachot laten zetten, maar op voorspraak van een jongetje dat het hele gebeuren had gevolgd, kwam Chris er tenslotte met een vermaning van af.

De uitmonsteringen van aanspanningen en berijders waren een lust voor

het oog. Velen hadden zich gestoken in kleding uit het begin van de 20ste eeuw. Voor de mooiste en origineelste combinaties waren extra prijzen beschikbaar. De jury, onder voorzitterschap van wethouder mevrouw Mr. M.W. van Dijk-Witjas, en met als leden de heren W. van de Bosch uit Abcoude en L. Smit uit Breukelen, had geen gemakkelijke taak. Uiteindelijk ging de prijs voor het elegantste geheel naar de rood/zwarte combinatie van de dames Hoogendoorn uit Breukelen met hun dogcar; de jongedames De Heul uit Breukelen kregen met hun groen met gele ponywagen en kleding de prijs voor het leukste geheel; prijzen voor originaliteit gingen naar de jachtwagen van de familie L. Bijsterbos uit Breukelen en de met houten kazen geladen Goudse kaasbrik van de familie Henk van Schaick uit Baambrugge.

De motregen van de ochtend ging rond het lunchuur in steeds slechter weer over. In een inderhaast op het gemeentehuis belegde bijeenkomst van de organisatoren en andere betrokkenen kon slechts worden besloten tot het annuleren van het verdere openluchtprogramma voor die dag.

De Oranjevereniging had zich zeer ingespannen om, met hulp van scouting, jeugdbrandweer en Winkeliersvereniging Centrum Breukelen, op diverse plaatsen in het park van Boom en Bosch en de dorpskern een grote verscheidenheid aan activiteiten voor jong en oud te bieden. Voor het ringrijden op de fiets was een forse heks gemaakt, in de stijl zoals ook Kees die op door hem georganiseerde wedstrijden gebruikte.

Door de gestaag toenemende regenval kwamen maar weinigen om naar de wedstrijden te kijken of daaraan deel te nemen. Onder de laatsten sprong de prachtig geklede Jeroen Schalijs met zijn fraai versierde fiets er uit; hem werd prompt een eerste prijs toegekend.

Teleurgesteld moest een ieder in de afgelasting van het aangekondigde middagprogramma berusten. Verschuiven van de wedstrijden- en spellenmiddag naar een wat latere datum bleek niet mogelijk vanwege het al gevorderde jaargetijde en de vele betrokken vrijwilligers. Geprobeerd zal worden een aantal onderdelen (waaronder het ringrijden op de fiets) op te nemen in de Koninginnedagfeesten 1994. Het optreden van de Brassband Breukelen in de muziektent in het park van Boom en Bosch kon evenmin doorgang vinden. De Molukse gemeenschap had zich tevergeefs voorbereid op de verkoop van verrukkelijke Oosterse hapjes.

Improviseerend werd een vervangend middagprogramma samengesteld.

Een telefoontje naar het verzorgingshuis De Aa, om te informeren of "Kees" met een klein gevolg (de veldwachter, burgemeester Van der Feltz en de voorzitter van de HKB) daar welkom zou zijn, leverde een enthousiaste reactie op. Bij aankomst trof de delegatie, dank zij snelle actie van Mevrouw Roelofs en haar medewerksters, een recreatiezaal vol belangstellenden aan. In een ontspannen sfeer werd een ronde langs alle tafeltjes gemaakt, waarna "Kees" een spontane speech weggaf, die met veel aandacht werd gevolgd en met het zingen van het lied over de "ene goeie Breukelaar" werd beantwoord. Verschillende personen haalden herinneringen op uit hun jeugd, toen ze op kosten van het nog maar kort bestaande L.C. Dudok de Wit's Fonds naar Artis gingen. Ook vertelden ze hoe ze destijds genoten van het poffertjesfeest, want traktaties kreeg een kind vroeger nauwelijks. Enkelen complimenteerden "Kees" met zijn goede conditie en spraken de hoop uit dat zij op hun 150ste er ook nog zo goed uit zouden mogen zien. Een aantal geboren en getogen Breukelaars, die niet meer zo goed ter been waren, kreeg op hun kamer bezoek van "Kees" en zijn begeleiders.

Vervolgens bracht het viertal een bezoek aan Slangevecht, het oude Vechtbuiten van Kees. Deze vond de situatie er sedert 1913 nogal veranderd.

Ook het dorp Breukelen zag er volgens onze "Kees" na 80 jaar heel anders uit en niet altijd in gunstige zin; al die huizen en auto's maken het dorp vol en rusteloos, zo merkte hij op; hij had liever gezien dat de technische vooruitgang had volstaan met de fiets. Hij miste het oude middenstuk van het dorp (waar nu de Kerkbrink ligt), maar was blij dat men ten minste de N.H.-kerk had laten staan!

De Winkeliersvereniging Centrum Breukelen had voor haar leden een Dudok de Wit etalagewedstrijd georganiseerd. De eerste prijs daarvan ging naar Schröder Verlichting (Kerkbrink 2), de tweede naar Boekhandel Van Kralingen (Herenstraat 6) en de derde naar Brood- en Banketbakkerij Muijs (Brugstraat 4). De prijsuitreiking vond aan het eind van zaterdagmiddag 25 september in het bijzijn van "Kees" plaats in de poffertjeskraam. Bovendien bezocht "Kees" op woensdagmiddag 29 september, vergezeld van de voorzitter van de HKB, de deelnemers aan de etalagewedstrijd om hun prestaties te aanschouwen en ze persoonlijk voor hun inzet te bedanken.

De door ongeveer 150 mensen bezochte openbare najaarsbijeenkomst van de Historische Kring Breukelen op dinsdagavond 28 september in de Scholengemeenschap Vegtstede aan de Engelen de Ruyterstraat stond vanzelfsprekend ook geheel in het teken van onze bekende Breukelaar. De avond werd geopend door de voorzitter van de Kring, die onder meer stil stond bij de betekenis die de Kees de Tippelaar-traditie voor het Breukelen van nu zou kunnen hebben:

"Haarlem heeft zijn Kenau Simonsz Hasselaar, Barneveld zijn Jan van Schaffelaar, Utrecht zijn Cathrijn van Leemput, Den Briel zijn Alva en Loevestein zijn Hugo de Groot. Assen heeft Bartje, Den Bosch zijn Zoete Lieve Gerritje en Stavoren zijn Vrouwtje.

En Breukelen? Breukelen heeft zijn Kees de Tippelaar. Een man die er voor zorgde dat in zijn tijd bijna iedere Nederlander wist waar Breukelen lag. Wonderlijk eigenlijk dat Breukelen daarna zo weinig heeft gedaan om zich via de reputatie van Kees nadrukkelijker te profileren. De voorbeelden die ik noemde, maken duidelijk dat plaatsen beter in de gedachten van mensen blijven leven indien ze geassocieerd zijn met bepaalde personen of gebeurtenissen.

Breukelen wordt ieder jaar door veel mensen van elders bezocht en diverse groepen worden op het gemeentehuis ontvangen. Waarom de gemeente daarbij niet ook geafficheerd als de woonplaats van Kees de Tippelaar?

Kees had een grote belangstelling voor en allerlei bemoeienissen met de cultuur en de sport. Waarom in Breukelen niet periodiek een Dudok de Wit Festival georganiseerd? Daarvoor moeten we natuurlijk beschikken over een - om verschillende redenen toch al lang broodnodig - dorps huis met een goede theater/concertzaal. Dat gebouw zou dan mooi "Societeit de Gezelligheid" kunnen heten (zie ons boek, blz. 109), met een afbeelding van Kees in zijn logo.

Waarom ook van gemeentewege niet een L.C. Dudok de Wit legpenning ingesteld, die jaarlijks zou kunnen worden uitgereikt aan een instelling of persoon die zich verdienstelijk heeft gemaakt voor de cultuur of de sport in de gemeente Breukelen?

Veel steden en dorpen hebben in de Carnavalstijd een speciale gelegenheidsnaam. Breukelen tot dusver niet. Waarom voor die gelegenheid Breukelen niet, in de stijl van Kees, omgedoopt in bijvoorbeeld Dudokdorp, Keesoord of Tippelaarslust?

Afb. 2 (op de bladzijde hiernaast). Zes foto's, gemaakt tijdens de Dudok de Wit Feestweek. Links boven: Aanspanningen op zaterdagochtend 25 september 1993 over de Kerkbrink onderweg naar het ringrijden in het park van Gunterstein (foto G. Hof). Midden links: Oscar Samwel en Danielle Buter deden samen op een boerenpaard mee aan het ringrijden (foto G. Hof). Rechts boven: Ruim 80 jaar nadat Kees op zijn "grootste reis" Breukelen verliet, was hij voor korte tijd in zijn oude aardse woonplaats terug. Hier flankeert hij, samen met veldwachter Ruud Fraters, Jeroen Schalij, die zaterdagmiddag 25 september een prijs kreeg voor zijn mooi versierde en verlichte fiets (foto G. Hof). Links onder: Op woensdagmiddag 1 oktober was Kees op bezoek bij poffertjesbakkers Joop (rechts) en Johan (midden) van der Steen (foto Mw. M. van Dommelen-van Leusden). Midden rechts: Op zaterdag 2 oktober liepen alle routes van de Dudok de Wit Wandelmars over Slangevecht (foto G. Hof). Onder rechts: Zaterdagmiddag 2 oktober defileerden de wandelaars, met muzikale ondersteuning, langs het bordes van het Breukelse gemeentehuis Boom en Bosch (foto G. Hof).

Deze voorbeelden zijn best nog met diverse andere aan te vullen. Waarmee ik maar zeggen wil dat Breukelen met zijn Kees Dudok de Wit-traditie heel veel meer zou kunnen doen dan thans het geval is. Laat men er eens over nadenken."

Het programma van de HKB-avond bood daarna een diaserie van Ties Verkuil Sr, getiteld: Een bezoek aan Slangevecht. Daarin schetste hij hoe iemand die omstreeks 1900 Dudok de Wit op zijn Vechtbuiten bezocht en door hem in tuin, huis en museum werd rondgeleid, een dergelijk bezoek heeft ervaren. Vervolgens vertelde Arie A. Manten het een en ander over Kees en zijn tijd. De nader uitgewerkte tekst daarvan staat als artikel elders in dit tijdschrift. Na de pauze werd een door Adriaan Prins en Ties Verkuil Sr samengestelde uitgebreide videofilm over de levensgeschiedenis van Kees de Tippelaar vertoond, die terecht een dankbaar applaus oogstte.

Voorafgegaan door een inleiding door Arie A. Manten werden de diaserie en videopresentatie op donderdagmiddag 30 september voor de Breukelse senioren opnieuw vertoond in de recreatiezaal van 't Heycop. Deze bijeenkomst trok omstreeks 80 belangstellenden; verscheidene van hen herinnerden zich verhalen over Kees, die ze in hun jeugd van hun ouders hadden gehoord. De coördinator ouderenwerk, Maarten Stulemeijer, toonde zich voor allen een voortreffelijk gastheer.

De Winkeliersvereniging "Noord" verzorgde op woensdagmiddag 29 september in haar winkelcentrum een goed bezochte poppenkast- en goochelvoorstelling en een uitdeling van "spekkies" aan de verzamelde jeugd door de tijdelijk in Breukelen teruggekeerde kindervriend "Kees". Presentator F. Elink Schuurman maakte voor de gelegenheid gebruik van een draagbare poppenkast, die hij de "Tippelkast" had genoemd. Aan het eind van de middag kreeg hij een exemplaar van het nieuwe boek over Kees aangeboden.

De vaste Jaarlijkse Herdenking L.C. Dudok de Wit - op vrijdagmiddag 1 oktober - begon, met vele genodigden, in het Koetshuis van Boom en Bosch. Doordat de voorzitter van de Commissie Jaarlijkse Herdenking door een belangrijke verplichting elders verhinderd was, werd deze bijeenkomst geleid door de vice-voorzitter. De herdenkingsrede had ditmaal als thema 'poëzie in het leven van L.C. Dudok de Wit'. Door mevrouw Rita Plomp-van Harmelen werden acht gedichten voorgedragen, die op verschillende manieren betekenis hadden in het leven van Kees; Arie A. Manten zorgde voor de inleidende en verbindende teksten. Wegens ruimtegebrek in dit tijdschriftnummer zal het geheel volledig worden gepubliceerd in de eerstvolgende tijdschriftaflevering. Na de voordracht ging iedereen naar buiten, waar Ties Verkuil Sr namens de herdenkingscommissie en mevrouw Y. van der Wiel namens de wandelsportvereniging bloemen legden bij het beeld van Kees in het park van Boom en Bosch. Nadat alle genodigden waren teruggekeerd in het Koetshuis was er, behalve andere consumpties, aan het eind van de bijeenkomst, een traktatie op poffertjes.

Op zaterdag 2 oktober vond de 43ste Dudok de Wit Wandelmars plaats. Er waren 1089 deelnemers, wat zo'n 10% meer was dan het jaar daarvoor. Groepen van scholen en verenigingen kozen vooral de korte afstanden (604 wandelaars de 5 kilometer, 273 de 10 kilometer); 90 deelnemers liepen 15 kilometer, 55 kozen voor de 20 kilometertocht en 67 voor de 30 kilometer.

Om 13.00 uur begon het defilé van de groepen langs het bordes van het Breukelse gemeentehuis, waarop B&W van Breukelen en andere genodigden van de Wandelsportvereniging Dudok de Wit stonden. De lopers werden begeleid door Fanfare 77 uit Kockengen in samenwerking met de drumband Dudok de Wit, alsmede de band Triviant uit De Ronde Venen, welke laatste voor een kleine show zorgde.

Alle routes gingen dit jaar - mede dank zij de medewerking van de regio-politie - via Slangevecht, waar "Kees" iedereen verwelkomde en uitzwaaide. De eigenaar van restaurant-hotel Slangevecht, het echtpaar Jan Willem en Inge de Bruin, bood alle wandelaars versnaperingen aan. Heel wat mensen wilden op Slangevecht met "Kees" op de foto.

Alle wandelaars bereikten de finish. De (evenals op de voorafgaande zaterdag weer parate) EHBO-ers hadden weinig te doen. In verband met de viering van de 150ste geboortedag van Kees Dudok de Wit kreeg iedere wandelaar bij terugkeer een speciale herinneringsmedaille.

Na zijn bezoeken aan Slangevecht en de poffertjeskraam, ging "Kees" die middag naar het park van Boom en Bosch om daar het van hem gemaakte beeld te bewonderen en maakte hij opnieuw een wandeling door de dorpskern. Tot zijn uitrusting behoorde nog steeds de holle wandelstok, waarin hij een pittig drankje voor onderweg kan meenemen.

Gedurende de hele Feestweek zorgde restaurant Slangevecht voor een speciaal Dudok de Wit menu voor twee personen tegen de prijs voor één.

De Historische Kring Breukelen verzorgde ter gelegenheid van de Feestweek een lesbrief over Kees Dudok de Wit voor alle leerlingen van de basisscholen in de gemeente Breukelen. Voor de kinderen in de groepen 1, 2 en 3 had deze het karakter van een kleurplaat; voor de groepen 4 en 5 was er een beknopte tekst, voor de groepen 6, 7 en 8 een uitvoerige, geïllustreerde tekst. Vooral de heer J. Boonacker leverde een grote bijdrage in het realiseren van dit programma-onderdeel.

Op de middagen van maandag 27 september, woensdag 29 september en zaterdag 2 oktober signeerden de beide schrijvers van *Een veelzijdig en buitenissig heer* in de poffertjeskraam gedurende enige tijd exemplaren van hun boek. Hetzelfde deden ze in de pauze en na afloop van de HKB-bijeenkomst op dinsdagavond 28 september, waar het boek voor leden ook te koop was. Bij het in de scholengemeenschap Broeckland in de Nassaustraat ondergebrachte start- en aankomstbureau van de Dudok de Wit Wandelmars op 2 oktober was eveneens een verkooppunt voor het boek ingericht. Op 29 september werden exemplaren van het boek officieel aangeboden aan de "geïncarneerde Kees" en aan de huidige eigenaar van de poffertjeskraam, Joop van der Steen, die evenals Kees op 3 oktober jarig is.

De Feestweek kende ook onverwachte elementen. Zo organiseerde de Willibrordusschool een ochtend met spelletjes uit de oude tijd, zoals de hoepelrace, het oud-Hollands knikkerspel en een kringspel. Massaal kwamen de kinderen daarvoor naar school in kleding uit grootmoeders tijd; ook de leerkrachten waren prachtig ouderwets uitgedost. De organisatiecommissie van de Feestweek betreurt dat ze pas achteraf van dit evenement hoorde, zodat ze daarbij niet van haar belangstelling kon laten blijken.

Een met enige drankjes en hapjes versierde evaluatiebijeenkomst van degenen die aan de organisatie van de Dudok de Wit Feestweek hadden bijgedragen, besloot in de vooravond van zaterdag 2 oktober de eigenlijke Feestweek.

Er was echter nog een "staartje". In de week erna vond de traditionele traktatie op poffertjes van de schooljeugd in de gemeente Breukelen plaats. Toen op donderdag 14 oktober door deelnemers, leiding en vrijwillige medewerkers van het dagverzorgingsproject 'De Twijg' het 12^{1/2}-jarig bestaan werd gevierd, mocht schrijver dezes tijdens een café-complet op Slangevecht nogmaals over Kees de Tippelaar vertellen. Hetgeen hij opnieuw met plezier deed.